

ประวัติความเป็นมาตำบลลี้งชัน

ตำบลลี้งชันพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบและติดทะเล ทิศเหนือเป็นพื้นที่ราบและติดทะเล ติดต่อกับตำบลคลองเขินและตำบลคลองประสงค์ ทิศใต้มีพื้นที่เป็นแหลมยื่นออกไปในทะเล ติดต่อกับตำบลเกาะศรีบอยา ด้านทิศตะวันออกมีภูเขาหินปูนสูงใหญ่หลายลูกวางตัวเป็นแนวต่อเนื่องกัน แนวเขตติดต่อกับตำบลคลองขนาน และด้านตะวันตกเป็นหาดทรายติดต่อกับทะเลอันดามันมีความยาวประมาณ 13 กิโลเมตร จากสภาพลักษณะภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบและติดทะเล ประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่จึงประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านเป็นหลัก รองลงมาทำการเกษตรเพาะปลูก ที่ตั้งของตำบลลี้งชัน สำนักงานเลขที่ 169 หมู่ที่ 3 บ้านคลองยวน ตำบลลี้งชัน อำเภอเหนือคลอง จังหวัดกระบี่ ตำบลลี้งชันแบ่งการปกครองออกเป็น 6 หมู่บ้าน ประกอบด้วย บ้านคลองรั้ว บ้านลี้งชัน บ้านคลองยวน บ้านหาดยาว บ้านปากพรา และบ้านหลังดา

ชุมชนบ้านลี้งชันก่อกำเนิดมาประมาณ 100 กว่าปี เช่นเดียวกับชุมชนบ้านคลองเขินและบ้านคลองขนาน หมู่บ้านลี้งชันเป็นพื้นที่ติดทะเล มีความลาดชันสูง ชนกลุ่มแรกที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานเพื่ออยู่อาศัย โดยมีต้นตระกูล มาศโอสธ บ่อหนา เวงย่อง สารโธจน์ และช่อบุตร ได้เรียกชื่อตามสภาพพื้นที่ที่พบเห็น ซึ่งเป็นที่มาของชื่อ “บ้านลี้งชัน” มาจนถึงปัจจุบัน ลำดับการปกครองหมู่บ้านลี้งชัน กำนันท่านแรก คือ ท่านขุนสุนทร มาศโอสธ กำนันยาเส้น มาศโอสธ กำนันปี คลองรั้ว กำนันหมาดโอบ ผึ้งขวา กำนันปรีดา มาศโอสธ กำนันสำภา ระวังชา กำนันจิรศักดิ์ มาศโอสธ กำนันเจริญ บ่อหนา นายวิโรจน์ โสหัส กำนันสารโธจน์ คลองรั้ว และกำนันทัศนพล คลองยวน ในปัจจุบัน

เหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ช่วงยุคสงครามโลกครั้งที่ 2 ในช่วงกำนันปี คลองรั้ว ดำรงตำแหน่ง ทหารญี่ปุ่นได้นำเรือรบเข้ามาหลบเข้าศึกในคลองลี้งชัน ชาวบ้านกลัวภัยสงคราม จึงขุดหลุมหลบภัยที่บ้านคลองทราย ทหารญี่ปุ่นไม่สามารถนำเรือรบออกทะเลได้ ฝ่ายสัมพันธมิตรจึงระเบิด จึงทำการขุดคลองลัดบริเวณบ้านคลองยวนเพื่อนำเรือออกทะเลใหญ่

(ปัจจุบัน คือสะพานข้ามคลองลัดบ้านคลองยวน)

ในช่วงปี พ.ศ. 2484–2488 หมู่บ้านตลิ่งชัน ได้เกิดยุคข้าวยากมากแฉง เครื่องนุ่งห่มหายากมาก ต้องใช้เปลือกไม้และกระสอบป่านมาทำเครื่องนุ่งห่มแทน มีเรื่องเล่ากันว่าในช่วงหนึ่งได้เกิดเหตุการณ์สำคัญ คือ มีกลุ่มโจรกลุ่มหนึ่งได้เข้าปล้นบ้านเจ้าจ้อย ที่บ้านโคกทอนสน เจ้าจ้อยได้อาพริก (ดีปรี) ตำละลายน้ำสาตใส่พวกโจร ทำให้ปวดแสบนัยน์ตา ยอมวางอาวุธและถูกชาวบ้านช่วยกันจับได้ทุกคน มีการตัดสินคดีความโดยท่านขุนสุนทรได้เนรเทศกลุ่มโจรไปอยู่ที่เกาะภูเก็ต

ชุมชนบ้านตลิ่งชันมีความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรป่าไม้ โดยเฉพาะป่าชายเลน จึงเกิดอาชีพตัดไม้ซุงขาย ต่อมา มีการสร้างเตาเผาถ่านขึ้นมา 2 แห่ง ชาวบ้านเรียกว่า เตาถ่านเหนือกับเตาถ่านใต้ มีการค้าขายถ่านกับต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ โดยใช้เรือสำเภาเป็นพาหนะ นอกจากการค้าถ่านไม้แล้วยังมีการติดต่อค้าขายควายกับประเทศมาเลเซีย ขายเปลือกไม้แสมเพื่อนำไปทำสี โดยมีพ่อค้า ชื่อนกดาร่าหิม เป็นชาวมาเลเซีย มีอาชีพรับจ้างจูงควายจากตลิ่งชันไปหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ด้วยสภาพภูมิประเทศ บ้านตลิ่งชันติดกับทะเลมีลำคลองหลายสาย อุดมสมบูรณ์ด้วยสัตว์ทะเลนานาชนิด โดยเฉพาะจะระเข้ ครั้งหนึ่งจะระเข้ได้กัดนายโตะเเส้น บริเวณคลองข้างโรงเรียนบ้านตลิ่งชัน ในปัจจุบันคลองสายนี้จึงได้ชื่อว่า คลองโตะเเส้น จนถึงปัจจุบัน ชุมชนบ้านตลิ่งชันนอกจากทำการประมงแล้ว ยังมีอาชีพทำนา ซึ่งมีพันธุ์ข้าวพื้นเมือง ข้าวตำเหมี่ไหร ข้าวสร้อยทอง และข้าวลันตี ปัจจุบันพบเห็นได้ยาก

บ้านคลองรีว เมื่อครั้งอดีตพื้นที่ในหมู่บ้านมีลักษณะเป็นที่ราบปกคลุมไปด้วยต้นไม้ใหญ่จำนวนมาก เนื้อไม้มีความคงทน แข็งแรง ชาวบ้านนิยมนำไม้มาใช้ประโยชน์โดยการทำรั้วกันแนวเขตที่ดินส่วนบุคคล เช่น กันอาณาเขตพื้นที่นาข้าว ชาวบ้านในชุมชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตรและเลี้ยงสัตว์ เช่น วัว ควาย แพะ บางครัวเรือนนำต้นไม้เหล่านี้มาทำเป็นคอกสัตว์ สามารถพบเห็นรั้วที่ทำขึ้นจากไม้ได้ทั่วทั้งหมู่บ้าน จึงเป็นที่มาของชื่อ “บ้านคลองรีว” มาจนถึงปัจจุบัน

บ้านคลองยวน ในอดีตสภาพพื้นที่ของหมู่บ้านล้อมรอบด้วยลำคลองและภูเขา บริเวณลำคลองและหนองบึงจะพบไม้ยืนต้นชนิดหนึ่งเป็นจำนวนมาก ลักษณะต้นสูง มีลูกทรงกลมสีเขียวเป็นช่อ ชาวบ้านเรียกต้นไม้นี้ชนิดนี้ว่า “ต้นยวน” ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่มาของชื่อ “บ้านคลองยวน” ปัจจุบันต้นยวนในพื้นที่หมู่บ้านหาชมได้ยาก แต่ยังมีให้พบเห็นบริเวณทุ่งนาหน้าภูเขา ยวน ซึ่งเจ้าของพื้นที่ยังคงอนุรักษ์ไว้เพื่อเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความเป็นมาของหมู่บ้านแห่งนี้และเพื่อให้เด็กเยาวชนรุ่นหลัง รวมทั้งหน่วยงานต่างๆ ได้มีโอกาสศึกษา เยี่ยมชมเพื่อทราบถึงประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านต่อไป

บ้านหาดยาว สภาพพื้นที่หมู่บ้านที่ล้อมรอบด้วยชายหาดที่มีความยาวประมาณ 13 กิโลเมตร ลักษณะทรายมีสีเทา สะอาด ละเอียดย จึงเป็นที่มาของ ชื่อ “บ้านหาดยาว” เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของชาวบ้านและประชาชนทั่วไป บรรยากาศเงียบสงบ ไม่พลุกพล่าน เนื่องจากยังไม่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมากนัก จากชายหาดสามารถมองเห็นเกาะแก่งต่างๆ เป็นภาพวิวทิวทัศน์ที่สวยงาม และสามารถเดินทางไปที่ท่องเที่ยวแหล่งเที่ยวที่สำคัญของกระบี่ได้ เช่น เกาะไก่ อ่าวไร่เลย์ ทะเลแหวก เกาะปอดะ เป็นต้น

บ้านปากहरา สภาพพื้นที่ล้อมรอบด้วยทะเลและป่าโกงกางอันอุดมสมบูรณ์ อาณาเขตติดกับทะเลอันดามัน ยามน้ำลดสามารถมองเห็นสันทรายกลางทะเลและปากอ่าว ชาวบ้านในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน บริเวณปากอ่าว เป็นที่อยู่อาศัยของปลาหลายชนิดและชาวบ้านได้พบเห็น “ปลาลูกहरา” หรือปลากะบอกจำนวนมากในบริเวณนี้ ต่อมาจึงได้เรียกสถานที่แห่งนี้เป็นบ้านปากहरา (ปาก หมายถึง คลอง) จึงเป็นที่มาของชื่อ “บ้านปากहरา” จนถึงปัจจุบัน จุดเด่นของหมู่บ้านแห่งนี้ สามารถนั่งเรือหางยาวชมสันทรายกลางทะเลและบรรยากาศพระอาทิตย์ตกได้

บ้านหลังดา หมู่บ้านที่มีประชากรอาศัยอยู่ไม่มากนักคนกลุ่มแรกที่เข้ามาตั้งรกรากได้อพยพเดินทางมาจากประเทศมาเลเซีย ในคนกลุ่มนี้มีผู้หนึ่งชื่อว่า “ด้า” ต่อมาลูกหลานจากมาเลเซียเดินทางมาตามหา ครั้นได้พบเจอและได้ตั้งหลักปักฐานอาศัยอยู่ ณ หมู่บ้านแห่งนี้ต่อมาผู้คนในหมู่บ้านได้ตั้งชื่อหมู่บ้านเป็น “บ้านหลังดา” ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

ที่มา:หนังสืออ่านเพิ่มเติม “เรื่องตลิ่งชันบ้านเรา” นายผ่องพงศ์ เจริญโอม

บุคคลอ้างอิง: นายโรจน์ คลองรู้ว/นายปรีชา สาโรจน์

